

OPINIÓ CRÍTICA

#NovaNormalitat: De veritat que no ho sabíem? Prou criminalitzar les persones que migren!

Alguna cosa no va bé quan, per informar a la ciutadania que 204 persones s'han jugat la vida per poder continuar-la en un altre país, els titulars que el periodisme destaca, en sintonia amb la manera de gestionar la seva situació a escala institucional, el tremendisme i la instrumentalització de la pandèmia serveixen per percebre'ls com a amenaça.

Com podem desarticlar el costum d'explicar la realitat humana a través de lògiques burocràtiques i contractuals, per entendre el repte humà que suposen els moviments migratoris i treballar, d'una vegada per totes, per a la urgent transformació social que ha de conduir a un planeta lliure d'abusos, violències, i explotacions humanes i naturals? És que les institucions no poden repensar un altre repartiment de recursos o modificar el seu sistema de regularització per fer front al que, ja sabem fa temps, és una de les realitats més inhumanes amb les que convivim? És que els mitjans només poden acreditar aquestes informacions a través de les fonts institucionals?

És veritat que transformar els imperatius polítics i econòmics que estructuraven les accions institucionals, i fins i tot les d'algunes ONGD, és una tasca difícil. Això no obstant, la inèrcia mediàtica sí que pot transformar-se i narrar d'una altra manera. Tota una responsabilitat i una acció de voluntat.

No podem narrar les vides de les persones que migren sense conèixer i fer valdre el seu context. Sense haver explicat en quina situació es troben, ni en quina situació es trobaven en les localitats d'origen, identificar de manera constant a aquestes persones com a immigrants irregulars, contribueix a una presumpció de culpabilitat. Una presumpció de

culpabilitat que es pot pal·liar, almenys des dels relats periodístics, identificant a les persones que han arribat no només com a Algerianes en aquest cas. Sinó identificant aquestes persones com a provinents d'una localitat d'origen que no forma part d'un contracte polític i econòmic que blindava la seva lliure circulació, cometent així, només, una infracció administrativa que no un delictes. Una presumpció de culpabilitat que es pot eliminar si no es despersonalitza la seva realitat, fent constar que són famílies o persones que cerquen solucions d'emergència a la seva situació vital; o que provenen de localitats sistèmicament explotades pels països europeus -allí on es dirigeixen-: o que estan exercint el Dret Humà a la supervivència o a la lliure circulació. O simplement, per si caiem en la temptació de pensar que volem superar la presumpció de culpabilitat inherent als relats servint-nos de discursos o criteris demagògics, ens podem referir a aquestes persones a partir de l'evidència que no s'explica: persones que no arriben de manera irregular sinó que arriben en condicions infrahumanes i insalubres.

Lluny d'això, tant el llenguatge institucional com el mediàtic segueixen mal anomenant aquesta realitat a favor d'una retòrica que incita al tremendisme, a percebre l'altri com una amenaça, i a l'emblanquiment de l'acció institucional. Titllar l'arribada de 204 persones com a 'onades', esdeveniment històric, o com a fenomen migratori, és faltat a la realitat. Potser sí que és la primera vegada que en una mateixa nit arriben tantes persones. Però un fet que es produeix en 24h no és un fenomen, i menys quan tothom sabem de l'augment progressiu de l'arribada de persones en condicions infrahumanes insalubres. En tot cas, el que sí que és històric, és l'encara manca de recursos i la criminalització de persones, com si fos la primera vegada que això passa, aquí i arreu, i fem veure que no hem tingut capacitat ni alertes de previsió.

La despersonalització d'aquestes persones només fent referència a barques interceptades i al nombre de persones detingudes; el fet que es posi l'accent al fet que s'ha realitzat una bona coordinació institucional que ha permès pagar les hores extres als cossos de seguretat i a preparar dues carpes per la seva atenció i acolliment; i subratllar que aquestes

persones «seran entregades a les ONGD per la seva custòdia», no parla malament ni de les polítiques ni dels mitjans. En tot cas, parla malament de tots nosaltres com a persones que pertanyem a una societat occidental i europea. Posa en evidència com d'interioritzat tenim el discurs de que no totes les persones som persones i que la nostra sort depèn, totalment, de tractats polítics i econòmics des dels que poder desenvolupar les nostres biografies i ideals. Posa en evidència, doncs, que hem normalitzat que hi ha qui es converteix en objecte d'una manera lògica i natural per mor d'aquests tractats: per temes d'irregularitat -no de conductes delictives-.

Què pensem fer al respecte?

Tant de bo la coordinació de les institucions competents en la rebuda d'aquestes persones que han arribat de forma inhumana e insalubre demanés l'acompliment del compromís polític del 0,7% del PIB per destinar recursos a la cooperació. Doncs mentre treballem per canviar les estructures, es podria fer més per una correcta atenció a les persones que migren, i més inversió en educació per transformar les nostres mirades al respecte. Ara bé, hi ha una qüestió de responsabilitat ineludible. Hi sumem?

La **#solidaritat**, la **#justícia** i la **#responsabilitat** ens defineixen com a éssers humans. Per tant, les polítiques públiques han de donar prioritat a les necessitats dels col·lectius més vulnerats.

Cooperar és... no deixar ningú enrere!!

Hi estàs d'acord? Adhereix-te al manifest **#CooperarNovaNormalitat**

congrib.org/2020/06/15/cooperar-la-nova-normalitat

- Más de ciento cincuenta migrantes llegan en patera en una noche a Mallorca y Formentera

- Dos pateras más elevan el registro a doscientos migrantes llegados en un día a Baleares
- Aina Calvo: “Baleares se ha convertido en una estación de tránsitos para la migración”
- Instalan dos carpas en la Estación Marítima de Palma para atender a los migrantes llegados a Mallorca en patera